

11da

ĽÁSTOK

1. lúč slnka: Báseň
2. lúč slnka: Téma pre jún Mariánskeho roku
3. lúč slnka: Listovali sme v kalendári
4. lúč slnka: Skoro neuveriteľné
5. lúč slnka: My, mladí...
6. lúč slnka: List sv. Otca mladým
7. lúč slnka: Téma pre júl Mariánskeho roku
8. lúč slnka: Bratislavský veľký piatok
9. lúč slnka: Kde ťa nájsť
10. lúč slnka: Úmysel apoštolátu modlitby
11. lúč slnka: List Otcovi kardinálovi
12. lúč slnka: Rozjímanie
13. lúč slnka: Hurá na prázdniny!
14. lúč slnka: Keď...
15. lúč slnka- smiechu na rozlúčku

júl/88'

HOJDAČKA

Na konci jej dvoch napnutých lán
mäkko sa hojdal sem a tam.
So zavretými očami a ospanlivou vôľou
počúval šelest vetra, ktorý mu húdol
uspávanku, pomaly si s ním pohrávajúc...
Ticho plynie čas na hojdačke...

Tak, Pane, chodím po meste
ako po obrovskom jarmoku,
kde sa ľudia vzdávajú svojej vôle
a dávajú sa hojdať životnými rozmarmi.

Mnohí sa v smiechu oddávajú
rozkoši okamihu-
iní so zamračenou tvárou preklínajú vietor,
čo nimi lomcuje a ich prevracia...

Pane, chcel by som, aby sa narovnali,
chcel by som, aby pevnou rukou uchopili lano,
ktoré im ponúkaš.
Chcel by som, aby napäli svoje silné telá,
aby otužili svoje svaly a aby,
a aby dali svojmu životu smer, ktorý si zvolili!

Lebo Ty nechceš, Pane,
aby sa Tvoje deti poddávali životu,
ale aby ho žili!

VÝKLAD MODLITBY: „Zdravas“

/ Pokračovanie k I. časti: Pozdrav anjela /

Podľa zvyklostí v Izraeli Mária, ako panna zasnúbená mužovi /Lk 1, 27/ musela mať 12-13 rokov. Slová tak nesmierne závažné, adresované mladému dievčaťu!

Ak už oslovenie - Pán s tebou - vyvoláva atmosféru zápasu, tak historické pozadie nasledujúcich slov nás uvádza priamo do boja, je ozvenou oslobodzujúcich bojových činov. Požehnaná nad všetky ženy! Tak isto sa nazýva v Deborinej víťaznej piesni Jahel, ktorá dovršila vyslobodenie Izraela z jarma utlačovateľov tým, že zabila nepriateľa čiže veliteľa nepriateľských vojsk Siseru. Požehnanou nad všetky ženy je aj Judit, ktorá svojou krásou získala priazeň nepriateľského veliteľa Hologernesa, obliehajúceho mesto a potom mu odťala hlavu. Tým nepriateľ upadol do zmatku a stal sa ľahkou korisťou Izraelitov.

/ Pozn. Knihu Judit regormátori prehlásili - spolu s niektorými ďalšími za apokryfné. K tejto otázke v 3. časti. Kniha Judit nie je historická kniha vo vlastnom zmysle, je to akýsi druh románu, ktorý však neobyčajne sugestívne zobrazuje Božiu prítomnosť a jeho záchranné činy v dejinách. Aj keby sme ju považovali iba za zbožné čítanie, rozhodne tu nechýba atmosféra veľkých skutkov Božích a úprimná oddanosť Bohu./

Zvláštne je v oboch prípadoch, že veliteľ nepriateľa zahynie rukou ženy. Takáto smrť sa v Izraeli považovala za obzvlášť potupnú. Neukazujú oba príbehy podivný zákon Božieho počínania, podľa ktorého Boh vyvolil slabých a bezmocných, aby pokoril a premohol silných a mocných? A nejaví sa tu nápadná zhoda s tajuplným proroctvom, ktoré celkom na začiatku trpkých dejín ľudského hriechu je predzvestou nádeje a spásy? Nepriateľstvo položím medzi tebou / hadom/ a ženou, medzi tvojím semenom a jej semenom, ono ti rozšliape hlavu ... /Gn 3,15/

Preklad a správne pochopenie tohto citátu nie je bez problémov. Semeno - v tajomnej dvojznačnosti znamená, zdá sa, aj potomok, aj potomstvo. Pretože nepriateľstvo hada platí pre všetkých potomkov ženy, ale víťazom nad hadom je iba jediný potomok ženy, Ježiš /zr. Gal 3,16/ Preto je nesprávne, ak niektorí prekladatelia v snahe vyhnúť sa hebreizmu prekladajú potomstvo, lebo - ono pošliape... - sa zrejme vzťahuje na Ježiša.

Namiesto pošliape hlavu, čítame v prekladoch aj iné slovesá ako rozdrťí, rozmliaždi a pod. - avšak v zmysle ničivého úderu vedeného na hlavu. V každom prípade toto proroctvo sa s podivuhodnou presnosťou splňuje na Márii. Čo však znamená, ak ho vzťahujeme na Máriu?

/Pokračovanie v budúcom čísle./

"Ona je postavený na pád a povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporevať, a tvoju vlastnú dušu prenikne meč." Pri Ježišom križi stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Klesofásova a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel Matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: "Žena, hľa tvoj syn." A potom povedal učeníkovi: "Hľa, tvoja matka!" A od tej hodiny si je ten učeník vzal k sebe.

CIRKEV - dieťa Ježiša Krista je rodina. Srdcom a teplom rodiny je matka. Srdcom, pretože zo srdca dáva život. Krv z jej drvi pulzuje v deťoch. Teplom, lebo matka je rodným ohnískom. Udržiava ohreň a zároveň svetlo a teplo, ktoré vytvára prikladávaním polienok - obeta k bste. A M á r i a ?

Simeon jej jasne povedal: Bude na pád a povstanie.. Bude znamením... A tvoju dušu? - Aj to povedal jasne : TVOJU DUŠU PRENIKNE MEČ! Mária je matka, ktorá si vyvolil sám Syn-Boh! My sme si nevolili matku. Matky si volia nás. Iba P. Mária to bola výsad, ktorej si bola plne vedomá. Bola však za ňu aj podorne vôščná. Jej duša o tom spievala velebný Magnifikat. Mária sa stala matkou Bohu, ale zároveň dolozme: Na tej istej rovine sa stala aj matkou SPASITEĽA. -Tvoju dušu prenikne meč. Ak ostane verná Synovi, musí bezpodmienečne ostať verná aj jeho poslaniu - vykúpenia ľudstva. Útrpeniu! Bolesť! Peníženiu! Polienko k polienku. Obeta k obeti a pride Kalvária. Narastalo to a Ježišom. Betlehem... Egypt... strata 3 dni, keď ostal vchrám. Predznak troch dní v krcbe, keď sa bude žiť iba nádejou. Potom tri roky odlúdenia. Keď sa zjaví, tak nie kvôli sebe na útechu, ale kvôli iným, aby podnietila a vyvolala zázrak. Keď ju chce ktosi z davu pochváliť, skromne sa stúli do pozadia a nechá uprednostniť Synovo vyhlásenie: "Tí, čo počúvajú Božie slovo a uskutočňujúho tí sú pred ňou." Nik zo zástupu netušil, že to vyhlásenie patrí jej. Ona bola tá, ktorá ho zachovávala hlboko v srdci. Takto kráča P. Mária vedľa zázračného Boha Syna ako nacistlivejšia a najdokonalejšia živá kamera. V celom živote je jeho najvernejšou poslucháčkou, strážkyňou a ako matke aj úzkostlivou zachevávateľkou všetkého, čo koverí, aby to raz mohla odovzdať ako drahocenný poklad Cirkvi - späťolom. Panna Mária počúvala. Panna Mária zachovávala. Panna Mária odovzdávala najautentickejšie posolstvo - EVANJELIUM. Sám Syn ju poveril touto úlohou pred svedkami v najposvätnejšie chvíli života - vo chvíli smrti. Zaslúžila si, aby jej zveril dieťa - Cirkev. Pod križom ostal iba jeden kňaz. Jede n jediný z DVANÁSTICI! Ježiš preto nelamentoval... Hoci umieral, nemal strach, že s ním umiera cirkev pre opustenosť jedenástich. Jednoducho všetko zveril svojej matke Márii. Tu treba zastáť... Tu si treba klakať a urobiť aspoň to gesto, čo urobil z r. 1987 v Poľsku Ján Pavol II., keď mu dieťa podalo korunu, aby ju vložil na hlavu sochy P. Márie Fatimskej. Položil korunu, potom sa hlboko sklonil a v najväčšej synovskej úcte pobožal ruku matky.

V tej chvíli zaslzil všetok dav i diváci pri obrazovkách. Mária pod krížom Ježišovým nielen ako matka tela, ale ešte viac, ako matka Evanjelia. Veď poslucháči jeho božskej teológie a svedkovia jeho zázrakov sa potratili. Stlčí tu verne v láske iba Mária. Mária s jediným kňazom Jánom. - Kto sú moji bratia a kto je moja matka? Tí, ktorí plnia vôľu Božiu. Mária svoje FIAT vyslovené pred anjelom naplnia poslušnosťou i na Kalvárii. Ujme sa jediného kňaza vo viere. Naozaj, Boh nepotrebuje veľa zby urobil veľkéveci. Bohu stačí malé horčičné semiačko, aby z neho vyvinul najkošatejší strom pre svojich vtáčikov...300 Gedeonových vojakov na premoženie velmvi...Dávidov prak na prmeženie obra...jediné slovo "vstaň", aby vrátil mŕtveho syna matke.Podobne aj Márii stačí jediný kňaz, aby v ňom objavila veľdielo Synovo - Cirkve, ktorú brány pekelné nepremôžu. Jeden kňaz! Ten sa pod Máriaým vplyvom spojí s prvým pápežom a spolu čoskoro bežia k hrobu. Matka Mária ostáva v pozadí. Jej viera nepotrebuje zázraky.Vydrží všetko, lebo je silne opretá eSLOVO Syna, e jeho Evanjelium.Mária je dar Cirkvi spod Kríža.A kde je Mária, tam sa ponáhľa i Boh. Kde prosí Mária, tam sadejú i divy. Mária je prieplov milosti pre všetkých.Potvrduje to i sv. Bernard a doplňuje:"Všetky milosti, ktoré nám Boh chce poskytnúť, prichádzajú skrze ňu." Nedivme sa, že pápeži sa vždy obracajú na ňu. Keď Turci mienia zaplaviť Európu, pápež vyzýva celý svet k ruženču a mračno polmesiaca je porazené.Keď ateizmus chce otráviť svet, Pavol VI. si poistí Cirkve Máriou.Dáva jej nový titul "MATKA CIRKVI". A či môže matka opistiť rodinu?

A Ján Pavel II.?...De celého sveta znie pieseň jeho duše:"Celý tvoj!"Keď tento Slovan vyslovuje slove "matka", chveje sa mu hlas a do rúk berú ruženec všetci, malí i veľkí učení, svätí i lotri vo väzniciach.Na Jánovi Pavlovi, pápežovi dneška možno rukolapne vidieť, čo dokáže úcta k Pannu Márii. Hovorí i píše o nej. Vyhlasuje a rezervuje jej celý rok.Nemožno sa preto ani čudovať, keď po atentáte volajú veriaci i neveriaci novinári: Nebájime sa o pápeža, jeho PANI si ho ochráni." On si ju sko chlapec zvolil za matku, lebo zvoju už nemal. Mária si ho zvolila za syna.Kto je teda s Máriou, je aj s pápežom, lebo pápež je s Máriou. A s Máriou je teda celá Cirkve Kristova. Ačo robí ONA?

Te, čo robila, po odchode Syna - Ježiša. Hoci je v sláve, celú svoju slávu naplnia medlitbou za všetkých, ale najmä za PETRA - HLAVU. Biskupom celého sveta, sko nástupcom apoštolov vypresuje to, čo vyprosovala prvému apoštoslkému zboru: - Oheň viery v temnotách - Dynamiku lásky až po smrť - Vyznanie lásky a vernosti Synovi až po mučidlá - Prekážky im premieňa na odrazové mostíky - Neúspechy na silnejšiu výzvu pokračovať.

A hoci by ostal jediný Ján Pavol verný kňaz až po Kristov kríž, poradí si. Zoberie si Mária, Ježišovu Matku a tá znovu vypresí SILU a OHEŇ Ducha Svätého. Cirkve obnovená novými Turicami vystúpi ze svojho inkognita, lebo Mária - ŽENA APOKALYPSY pošliape hlavu Draka a bude je e d a evčinee a j e d e n PASTIER - KRISTUS KRÁĽ dnes i naveky.

V MÁRII JE NOVÉ VÍAZSTVO KRISTOVO!!!

+++++

LEN DVE VECI BERME KLUDNE: TEE, ČO SA DAJÚ ZMENIŤ, A TIE, ČO SA ZMENIŤ NEDAJÚ!

+++++

/T.G.Masaryk/

Anna, matka preblessoslavenej Panny Márie

Evanjelisti, majúc na zreteli výhradne božskú osobu Ježiša Krista, Jeho slová a skutky, podávajú o presvätej Rodičke Kristovej - Márii, len najpodstatnejšie správy, najmä tie, ktoré sú potrebné k porozumeniu tajomstva vtelenia Syna Božieho. Niet divu, že o rodičoch Panny Márie v evanjeliách žiadnych správ nemáme. Z ústneho podania a niektorých prastarých záznamov z čias apoštolských, sa nám zachovali správy o sv. manželoch a rodičoch Joachymovi a Anne.

V izraelskom národe bolo veľa zbožných a bohabojných žien, ale len jedna z nich dostala tú milosť, že Božou prozreteľnosťou bola vyvolená, aby sa stala matkou panenskej Rodičky Spasiteľovej Márie. Jej meno bolo Anna, t. j. omilostená. Po otcovi pochádzala z rodu Leviho, po matke z rodu Dávidovho. Svoju mladosť prežila v modlitbe a práci. V dospelosti sa zasnúbila s Joachymom, mužom bohabojným, ktorý pochádzal z rodu Dávidovho a z pokolenia Júdovho. Títo manželia zachovávali všetky Božie prikázania. Svoj majetok, dočasné statky, rozdeľovali na tri diely: Jeden obetovali Jeruzalemskému chrámu, druhý chudobným a tretí si ponechali pre vlastné potreby.

Len jedna vec zarmucovala týchto manželov, že nemali deti. Izraeliti považovali takéto manželstvo za hanbu a pokladali ho za Bohom zavrhnuté. Čím viac sa blížila doba narodenia Mesiasa, tým väčší bol zármutok spravodlivých bezdetných manželov. Joachym a Anna trpezlivo znášali túto domnelú hanbu a neprestávali sa modliť za to, aby ich Boh obdaril dieťaťom. Čím viac stárli a čím viac sa strácala všetka nádej ľudská, tým hlbšia bola ich pokora, tým väčšia dôvera v Boha.

V staručkom veku ich Boh obdaril dcérou, ktorej dali meno Mária. Anna prijala dieťa z rúk Božích ako anjela a starala sa o ňu s veľkou láskou. Rodičia neprestajne ďakovali Bohu za tento dar. Po troch rokoch zobrali Máriu do Jeruzalema, kde sa v chráme učila slúžiť Bohu. Patrilo sa, aby tá, ktorá sa mala stať živým chrámom dávno očakávaného Vykupiteľa sveta, bola vychovaná v chráme Božom.

Staručký otec Joachym zomrel krátko po tom a za niekoľko rokov po ňom, pred zasnúbením Panny Márie svätému Jozefovi, blažene dokončila svoj pozemský život aj svätica Anna.

SKORO NEUVERITEĽNÉ

Na svetlo sveta sa dostala zaujímavá štatistika, ktorá sa dotýka dvoch významných osobností - štátnikov. Prináša pozoruhodné fakty o dvoch prezidentoch USA - Abrahama Lincoln a J.F.Kennedyho

1. obaja mimoriadne presadzovali zrovnoprávenie černochovej
2. Lincoln zvolili za prezidenta v r. 1860, Kennedyho v r.1960
3. ich viceprezidenti sa volali Johnson
4. obaja Johnsonovia boli južania a obaja boli senátormi
5. Andrew Johnson sa narodil v r. 1806, Landon Johnson v r. 1906
6. John Wilkerson Best - Lincolnov vrah sa narodil v r. 1809,
Lee Harvey Oswald - Kennedyho vrah v r. 1939
7. oboch štátnikov zastreli smerom od chrbta, oboch trafila guľka do hlavy
8. oboch vrahov zastreli pred začiatkom súdneho pojednávania
9. oba atentáty boli uskutočnené v piatok
10. obaja štátnici zomreli v blízkosti svojich manželiek
11. Lincolnov tajomník sa volal Kennedy, Kennedyho Lincoln
12. Booth uskutočnil svoj atentát v divadle, potom sa schoval v skladišti,
Oswald strieľal zo skladišťa kníh, po atentáte ušiel do divadla
13. mená oboch prezidentov majú 7 písmen
14. mená oboch viceprezidentov majú 13 hlások
15. mená oboch vrahov majú 15 hlások

NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...

najmenší bicykel, na ktorom možno jazdiť /pravda jednokolesový/ je vysoký 28 cm, priemer jeho kolieska je 8 cm, dĺžka pedálov je 3 cm. Majiteľ prešiel na ňom dráhu dlhú 45 m.

najťažší náklad aký kedy ocelové koľajnice niesli, prepravovali u nás. Bol to roku 1975 celý kostol. Túto historicky cennú stavbu v Meste museli presunúť z pôvodného miesta inde, pretože hrozilo, že sa zrúti.

NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...NAJ...

MY, MLADÍ . . .

Spojení v láske a v nádeji, každý z nás má nezastupiteľnú úlohu v budovaní Cirkvi, v ktorej bol povolán k životu. Mládež a mladí ľudia, to nie je len budúcnosť národa, ale i budúcnosť Cirkvi, to je nádej našich Otcov, ktorých dedičstvo treba niesť dejinami ďalej. Prosíme Ťa, Mária, vypros nám potrebnú milosť, aby sme nesklamali Tvojho Syna, aby sme sa stali živými údmi Jeho Tajomného Tela, aby sme boli mládežou, akou si nás ospievali naši Otcovia.

Lisť sv. Otca mladým

Vy mladí sa môžete na to všetko pýtať, ba musíte sa pýtať. Ide predsa o svet v ktorom žijete už dnes a v ktorom budete musieť žiť už zajtra, keď sa generácia starších pomíne. Právom sa teda pýtate: Prečo tento obrovský pokrok ľudstva v oblasti vedy a techniky, pokrok v ovládaní hmoty človekom - ktorý nemožno prirovnať k nijakému predchádzajúcemu historickému obdobiu - sa v toľkých aspektoch obracia proti človeku? Právom sa tiež pýtate, i keď s pocitom vnútornej úzkosti: Je tento stav vecí nezmeniteľný? Môže byť zmenený? Podarí sa nám ho zmeniť? Právom sa na to pýtate. Ba viac, toto je základná otázka pre vašu generáciu.

V tejto forme pokračuje váš rozhovor s Kristom, ktorý sa kedysi začal v evanjeliu. Mladík sa pýtal: "Čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?" A vy sa pýtate primerane dobe, v ktorej prezívate svoju mladosť: Čo máme robiť, aby sa kvitnúci život ľudstva nepremenil na cintorín nukleárnej smrti? Čo máme robiť, aby nad nami nevládol hriech všeobecnej nespravodlivosti, hriech pohrdania človekom a ponižovania jeho dôstojnosti, aj napriek toľkým vyhláseniam, v ktorých sa potvrdzujú všetky jeho práva? Čo máme robiť? A ďalej: Budeme schopní to urobiť?

Kristus odpovedá tak, ako odpovedal slovami apoštola mladým ľuďom prvej generácie v Cirkvi: "Píšem vám mladíci. Premohli ste Zlého. Napísal som vám, deti: Poznali ste Otca... Napísal som vám mladíci: Ste silní, zostáva vo vás Božie slovo..."⁸³ Apoštolove slová s takmerspred dvetisíc rokov sú odpoveďou aj pre dnešok. Hovoria jednoduchou a silnou rečou viery, ktorá prináša so sebou aj víťazstvo nad zlom vo svete." A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet je naša viera."⁸⁴ Tieto slová sú silné vďaka skúsenosti Kristovho kríža a zmŕtvychvstania, ktorú mali apoštolí a prví kresťania. V tejto skúsenosti sa potvrdzuje celé evanjelium. A potvrdzuje sa medziiným aj pravda obsiahnutá v Kristovom rozhovore s mladíkom.

Zastavme sa teda - na konci tohto listu - pri týchto apoštolových slovách, ktoré sú potvrdením a zároveň aj výzvou pre vás. A sú aj odpoveďou.

PANNA MÁRIA - MATKA CIRKVI

My ľudia tejto zeme máme, alebo sme mali svoju rodnú matku. Predstava tejto našej tuzemskej matky - to je krásny obraz zafixovaný v našej duši pre osobu, ktorej vďačíme za svoj život, opateru, ochranu, výchovu a hlavne lásku. Túto našu pozemskú mamičku nám dal dobrý Boh, aby nás viedla k Nemu do raja. Ona nás učila prvé modlitby, vodila našu ruku pri prežehnávaní, neskôr upozorňovala na nebezpečenstvá, radila nám, pomáhala v našom prípadnom nešťastí, plakala nad naším pochybovaním modlila sa za nás, žehnala a mala radosť z našich úspechov. Takejto matke možno dať právom titul - matka nášho domu-našej rodiny.

Z tohto príkladu o našej rodnej maminke, môžeme si vytvoriť analógiu ale s oveľa bohatšou náplňou o našej nebeskej Mamičke, P. Márii-ako o Matke Cirkvi. Cirkev, to sme všetci, čo sme uverili Ježišovi, prijali dary Ducha Svätého a zamilovali si Otca. Ako sa stala P. Mária Matkou Cirkvi? Najprv to bolo vo chvíli radostnej, keď povedala svoje áno Bohu. Urobila to slovami ... nech sa mi stane podľa tvojho slova. V tej chvíli sa stala Matkou Vteleného Syna Božieho, teda Matkou Božou, v čom už bol aj zrod jej Materstva pre budúci Cirkev. Druhá chvíľa, v ktorej sa Materstvo pre Cirkev potvrdilo pre dejiny, bola bolestná, a my sa pozrime na ňu cez víziu Kataríny Emerichovej: "Táto situácia sa začala Ježišovým ubezpečením lotrovi po pravej strane Dizmasovi slovami: "Ešte dnes budeš so mnou v raji!" Ježišová Matka, Kleofášová žena Mária, Magdaléna a Ján stáli medzi krížami lotrov, pri Ježišovom kríži a dívali sa na neho. P. Mária zdrvená materianskou láskou-úpenlivo prísila v duchu svojho Syna, aby jej dovolil umrieť spolu s ním. Pán milostivo moriadne vážne a sústrastne pozrel na svoju milovanú ~~žen~~ matku, potom obrátil oči k Jánovi a povedal jej: "Žena, hľa syn tvoj!" "On ti bude synom viac, ako keby si ho bola porodila." A potom Ježiš pochválil Jána: "Bol vždy zbožný, nikdy sa nepohoršil, iba raz, keď ho jeho matka chcela vychváliť." A potom povedal Jánovi: "Hľa matka tvoja!" Vtedy Ján pod Vykupiteľovým krížom úctivo a ako verný syn objal Ježišovu matku." /Ajhľa človek str.275/. Tu môžeme jasne pochopiť, že Ježiš týmito slovami dal Pannu Máriu za matku každému, kto jeho-Ježiša prijme ako Ján, Ježiša takto prijala jeho cirkev, teda všetci veriaci v minulosti i teraz i budúcnosti. Takto dal Pán Ježiš Pannu Máriu definitívne za Matku Cirkvi.

A ona si toho bola vedomá a preukazovala pomoc už rodiacej sa Cirkvi. V skutkoch apoštolských čítame /1,12-14/: vtedy sa vrátili do Jeruzalema z hory, ktorá sa volá Olivová a ktorá je v blízkosti Jeruzalema, vzdialená na sobotnú cestu. A keď vošli do domu, vystúpili do hornej siene, kde sa zdržiavali. Boli to: Peter a Ján, Jakub a Ondrej, Filip a Tomáš, Bartolomej a Matúš, Jakub syn Alfeov, Šimon Horlivec, Júda Jakubov. Títo všetci svorne zotrvali v modlitbe spolu so ženami, as Măriou-Matkou Ježišovou, a s jeho bratmi /bratanci alebo iní učenici/. Môžeme povedať, celá prvá Cirkev pospolu. Môžeme si podľa známych prejavov lásky Panny Márie predstaviť a aj prežiť, ako sa jej materstvo k Cirkvi prejavovalo až v tejto situácii bezprostredne po Kalvárii. Ako ona tešila apoštolov a dodávala im viery v zmŕtvychvstanie svojho Syna. ako si ju všetci vážili a ju milovali...i keď mnohí ažda ešte neverili. Keď Peter, prvý pápež bol neskôr vo väzení, to aj ona modlila sa s celou Cirkvou za jeho vyslobodenie a môžeme povedať, že na jeho zázračnom vyslobodení mala veľký diel. Veď čo by jej milujúci Syn nevykonal

pre svoju Matku. Jej materinskú starostlivosť bolo pozant i po Nanebovzatí. To sú cez tie stáročia plné dejiny jej ustavičnej pomoci-Matky Cirkvi. Či už to bolo v pomoci proti blúďarom alebo v iných ťažkých situáciách Cirkvi. Každý národ má na túto Matku Cirkvi vďačné spomienky. Spomenme záchranu nášho národa počas šisícročnej poroby, obranu Cénstochovej, víťazný boj proti Turkom pri Viedni atď. Nám za našich podmienok sú viac známe novšie takéto zásahy Matky Božej ako sú Lurdy, Fatime a ďalšie miesta, v ktorých sa zjavuje ako starostlivá Matka. Ona prichádza v kritických dobách, upozorňuje svoje deti na nebezpečie, ktoré im hrozí pre množstvo hriechov, a zanedbaní dobrého. Ona zdržiava boží trest, a čaká na spoluprácu aspoň tých, čo ju uznávajú za Matku Cirkvi. Želá si, aby jej deti robili pokánie za seba i za tých čo ho nechcú robiť. Koľko duší jej ďakuje za toto pokánie za svoje obrátenie sa k Bohu. Mnohí tak urobili až na konci svojho života..ale urobili. Koľko svedectiev o obráteniach počujeme dnes v súkromnom živote i na verejných púťach, zhromaždeniach, stretnutiach. Hovoria voľakedajší stroskotanci tohoto sveta, našli Boha, zmysel života, vieru, stretli sa s Ježišom. Aj tu naša Mamička nebeská pamätá na svoju Cirkev a deti. Hovorí svojmu Synovi Ježišovi Kristovi: "Odpusť ľuďom, Synu môj, pre svoje zásluhy mnohých tvojich detí na zemi..pozri tam mladý muž a nielen on, ale tisíce..zriekli sa pre teba rodiny a slúžia ako apoštli, tvoji knazi, a tam na zemi aké krásne kvety, mladé dievčatá, ktoré tak prirodzene túžili mať svoje deti, chcú celý život tebe zasvätené robiť pokánie za iných, chcú pomáhať biednym a rozdávať lásku trpiacim.. A viď Synáčik môj, otcov, matky ako sa starajú o svoje deti, učia ich modliť sa, teba poznávať, vedia ich už od malička do chrámu a spolu ako manželia pekne žijú a aj keď si niekedy nerozmia..odpúšťajú si, nesú svoj kríž..a starci? Starajú sa a vedú mladých, modlia sa za nich-a tie babičky?..pozri, Syn môj, aj potajomky učia mnohé vnúčatká poznávať teba, lebo zjavne nemôžu, a tá mládež na celom svete, a tam hlavne pod Tatrami, ako sa činí aby ťa poznala a potom milovala, aká je obetavá..tie noci modlitieb a spevu..ako sa ti o mne páči. A Panna Mária neprestáva v orodovaní... a pozri Synu na Cirkev v celku, ktorej si ma dal za Matku, ako znášautrpenie pre teba. Koľko tvojich i mojich detí bolo pre vieru šikanovaných, vláčených po súdoch, prenasledovaných a aj mučených násilnou beštiálnou smrťou..a Panna Mária vie ako účinne prosiť. má už dvetisícročné skúsenosti a lásku k svojim deťom bez medzí. Robí to neustále abyde konať, kým ľudia na zemi budú. Spomínali sme niektoré poznané svedectvá o jej zásahoch u jednotlivcov, ale tie milióny svedectiev budú známe až vo večnosti. Tu na zemi nesmierne veľa ľudí /aj veriacich/ sa duchovne prebudilo-jej zásahom-keď ona vstúpila do ich srdca a dala im ukázať, čo je láska, o ktorej svet nevie a ani ju dať nemôže. Mnohí v svojom živote takto poznali, čo znamenajú slová jej Syna..aby všetci jedno boli..ako ty Otče si vo mne a ja v Tebe, aby aj oni boli v nás jedno /Jn20,21/ a inokedy zase..Ak budete zachovávať moje prikázania, zotrvaťe v mojej láske, ako aj ja som zachovával prikázania svojho Otca a zotrávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby moja radosť vo vás prevývala a aby vaša radosť bola úplná /Jn15,10/. Veru-to Matka Cirkvi- vyprosuje svojim deťom Ducha Svätého, aby pochopili a aj prežili význam Slova Božieho v Písme a tak objavili tú lásku, ktorá ich robí večne mladými. Matka Cirkvi si takto vychovala nespočítateľný zástup svätých duší..viedla ich sama. Panna Mária je Matkou celej Cirkvi v jej troch podobách. Cirkev bojujúca jej vďačí záchranu, vyprosovanie milostí, za svoje trvanie v nových a nových generáciách i za schopnosť vydržať tie mnohé a rafinované prenasledovania. Cirkev trpiaca, za pomoc pri prechode do Cirkvi víťaznej a oslávenej Cirkvi je potechou ako Kráľovná nebies. Čo ti Mamička Matka Cirkvi môže na záver povedať jedno svoje dieťa? To, čo ty dávaš duši-čo ťa úprimne bez výhrad miluje..je vždy také milé, nežné a povzbudivé a aj strhujúce k Tvojmu Synovi a Bohu vôbec. Vyprosuj nám svojej Cirkvi pevnú vieru, stálu nádej a pravú trvalú lásku. A umožni, a pomôž nám, svojim deťom, aby sme sa raz i s tebou stretli z tváre do tváre spolu s Nekonečným našim živým Bohom. Do videnia Mamička.

BRATISLAVSKÝ VEĽKÝ PIATOK

10. marca 1988 odoslal RNDr. František Mikloško Obvodnému národnému výboru Bratislava I doporučený list tohto znenia:

"Na výzvu viacerých veriacich občanov Vám týmto oznamujem podľa § 10 vyhlášky ministra vnútra číslo 348/1951 Úradný vestník, že dňa 25. marca od 18.00 do 18.30 hod sa uskutoční pokojné verejné zhromaždenie občanov v Bratislave na Hviezdoslavovom námestí pred budovou Slovenského národného divadla.

Programom verejného zhromaždenia bude tichá manifestácia občanov za menovanie katolíckych biskupov pre uprázdenené diecézy na Slovensku podľa rozhodnutia Svätého Otca, za úplnú náboženskú slobodu a za úplné dodržiavanie občianskych práv v ČSSR.

Predpokladá sa, že účastníci zhromaždenia vyjedia svoj súhlas s programom držaním horiacich sviečok.

Uskutočnenie verejného zhromaždenia sa opiera o článok 28 ústavy a o § 6 zákona číslo 68/1951 Zbierky o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach.

Prosím, aby ste toto ohlásenie zobrali na vedomie.

S pozdravom

dr. František Mikloško, Bilikova 6, Bratislava

va"

O niekoľko dní sa po kostoloch v Bratislave i na okolí, objavili vývesky vyzývajúce k účasti na manifestácii. V Blumentálskom kostole ktosi pod výzvu veľkými písmenami dopísal: "Kto čaká, že mu iní slobodu vydebojú, nie je jej hoden!"

Správa o pripravovanej manifestácii prebehla aj západnými oznamovacími prostriedkami. Neostala bez odozvy. Viedenská fara sv. Klauza z Flue sa rozhodla solidarizovať sa so slovenskými veriacimi, a to podobnou tichou manifestáciou so sviečkami 25. marca od 18.00 do 18.30 vo Wolfatali, najbližšej rakúskej obci k Bratislave. Aj talianske katolícke hnutie Comunione e Liberazione organizovalo v tom istom čase zhromaždenie pred československým vyslanectvom v Ríme.

Rakúska biskupská konferencia uverejnila 21. marca prehlásenie, v ktorom pozdravila pokojnú akciu slovenských veriacich a vyzvala všetkých zodpovedných politikov v ČSSR, aby rešpektovali túžby vyše 400 000 signatárov 31-bodovej petície. Biskupi doslova napísali: "Sme presvedčení, že stretnutie rôznych svetozorov prospeje v každom politickom systéme všetkým skupinám i jednotlivcom." Štajerskohradecký biskup Johann Weber povedal novinárom: "Vysoko hodnotíme odvážnu manifestáciu viery všetkých, ktorí za neľahkých podmienok bojujú za toto ľudské právo."

21. marca sa dr. Mikloško po druhýkrát obrátil listom na Obvodný národný výbor Bratislava I, aby mu oznámil, že verejné zhromaždenie sa napriek zákazu v stanovenom čase a mieste konať bude. Uviedol, že zákaz zhromaždenia porušuje článok 28 ústavy, ktorý zaručuje slobodu pouličných sprievodov a manifestácií. Opätovne zdôraznil, že pôjde o pokojné zhromaždenie, ako sa to za posledné roky vždy ukázalo na slovenských mariánskych púťach, kde sa zišli i státisíce.

Štátnych a straníckych orgánov sa zmocnila panika a rozbehli všemožné akcie na odredenie a odstrašenie od manifestácie. Prostredníctvom tlače, rozhlasu a televízie sa pokúšali zaskočiť veriacich klamstvami. Bratislavský rozhlas 23. marca ráno vysielal správu, podľa ktorej Zbor ordinárov Slovenska vydal uznesenie, odsudzujúce manifestáciu. Vzápätí prehovoril vedúci cárkevného úradu pri Ministrestve kultúry SSR Vincent Máčovský, v tom zmysle, že obvodný národný výbor zhromaždenie zakázal

a že ho organizuje Svetový kongres Slovákov prostredníctvom dr. Mikloška. Pravda však je, že Zbor ordinárov Slovenska o veci iba jednal a žiadne uznesenie nevydal.

Kanonik Štefan Zareczky, správca bratislavskej farnosti Najsvätejšej Trojice a tlačový tajomník Združenia knazov Pacem in terris, v televíznom a rozhlasovom vystúpení medziiným povedal, že ktosi odvádza pozornosť veriacich od trpiaceho Krista a bohoslužieb tým, že ich láka na manifestácie. Tvrdil, že administrátor trnavskej diecézy Ján Sokol pripravované podujatie odsúdil. Sokol toto tvrdenie odmietol ako nepravdivé. Doslova sa vyjadril: "Kým veriaci podnikajú niečo ako občania, týka sa to iba ich a štátnej správy. Je to teda záležitosť občianska a ordinári v tejto veci nemajú čo riešiť."

/Pokračovanie v budúcom čísle/

+ + + + +

K d e Ť a n á j s ť

Ako vtáča bez krídel túlam sa nocou.
Ako vtáča bez krídel hľadám svoj domov.
Hľadám a nachádzam, no nikdy ten pravý.
Akýsi vnútorný hlas mi však vraví:

"Je len jedna Cesta, ktorou musíš kráčať!
Je len jedna Láska, ktorú musíš žiadať!
Je len jeden Domov, ten si musíš hľadať!"

Prečo hľadám domov svoj tu na Zemi,
veď jediným domovom si pre mňa Ty tam na nebi.
Nechcem už viac blúdiť tmou.
Ja chcem ísť, Bože mŕj, jedinou cestou - tou Tvojou.
Chcem nájsť u Teba svoj domov.

+ + + + +

Ú M Y S E L A P O Š T O L Á T U M O D L I T B Y

Za nás všetkých, aby sme boli ochotní prijať prisťahovalcov ako bratov a sestry.

Aby sa v úsilí o dialóg s nekresťanskými náboženstvami nezanedbávala povinnosť a právo ohlasovať evanjelium.

Srdce Ježišovo, daj našim biskupom viac svetla, odvahy a apoštolskej horlivosti.

Milovaný otec kardinál

S veľkým očakávaním a záujmom sme si prečítali Vaš list adresovaný veriaciim občanom v ČSSR. Považujeme ho za odpoveď i poďakovanie k podpisovej akcii pod názvom: Podnety katolíkov k riešeniu situácie veriacich občanov v ČSSR /31 bodov/.

S potešením sme prijali Vaše rozhodnutie, že keďkoľvek dôjde k porušeniu spravodlivosti v súvislosti s vierou alebo Cirkvou, môžeme sa obrátiť priamo na Vás. Je pre nás veľmi povzbudzujúce vedieť, že najvyšší predstaviteľ katolíckej Cirkvi v ČSSR nás v boji za väčšiu slobodu Cirkvi účinne podporuje.

Sľubujeme Vám, že sa vždy budeme snažiť vydávať svedectvo opravdivých kresťanov, či už v školách, v zamestnaní, verejnom, ale i v súkromnom, osobnom živote.

Zároveň nám dovoľte poďakovať Vám, za Vaše povzbudzujúce slová a činy, ako i uistiť Vás o našej úprimnej láske k Vám a o častých spomienkach na Vás v modlitbách.

Nech toto naše aktívne spájanie prinesie túžený osov v podobe plného rozvinutia života Cirkvi v našej vlasti. K tomu si vyprosujeme Vaše otcovské požehnanie.

V mene mladých veriacich z Nových Zámkov a okolia

A B R H A N Pavol

Cyrlometodská 22

9 4 0 6 8 N O V É Z Á M K Y

29. júna 1988

Rozjímanie

Pane Ježišu, nedávno som počula od svojho priateľa, že Svätého Ducha nemôžeme rozkúskovať. Buď je v nás, alebo nie je. Teda nie je vhodné hovoriť o tom, v akej miere je v nás. Nie je mi to celkom jasné.

My, čo sme Ťa prijali a uverili v Tvoju odpúšťajúcu mos, sme vlastne dovolili Duchu Svätému, aby v nás prebýval. Kým On vo mne neprebýval, svoj život som žila podľa svojich predstáv, ale teraz keď žije vo mne, každý moj krok vedie On. Ale môžem ozaj s čistým svedomím povedať, že v e d i e k a ž d ý m ô j k r o k ? P a n e, ako je s tou plnolesťou?

Áno, začínam rozumieť. Ja som Tvojho Ducha pustila do svojho života ako hosťa. Sedel v obývačke a prizeral sa na môj život. Niekedy som ho tam nechala samého a odišla som. Mala som si predsa niečo vybaviť. Keď som veľmi potrebovala pomoc, tak som o ňu požiadala. Ale On chcel viac, chcel sa dostať do viacerých miestností začal mi radiť. Niekedy sa mi zdalo, že má pravdu, ale inokedy som si myslela, že ja to viem lepšie.

Ale Tvoje slovo hovorí, že príde ten Duch a vyučí nás v š e t k é m u. Tak by som ho mala počúvať viac, vlastne by som ho mala poslúchať stále. Ach, áno, Pane, ty chceš, aby On vo mne prebýval v plnosti, Aby mal u mňa plnú moc, aby som sa už viac nespytovala, či mám Ducha Svätého, a do akej miery, ale či On má mňa a úplne.

Pane Ježišu, oslavujem Ťa za spasenie a ďakujem Ti, že si poslal svojho Ducha, aby som to spasenie nestratila. On mi pomáha pracovať na ňom s bázňou a trasením. A ja ho chcem poslúchať.

+ + + + +

HURÁ NA PRÁZDNINY!

Konečne. To trvalo, však? Ťahalo sa to celých 10 mesiacov, a teraz je tomu konečne koniec. Je koniec školy a máme "slobodu" "až na 2 mesiace.

Ako ich prežijem? Plán už mám zhruba hotový: výlet, babka, chata... A popri tom všetkom smiech, radosť. Možno pribudnú noví kamaráti, azda zažijem čosi, na čo nikdy nezabudnem. Pôjdem na rôzne miesta. Vzdialom sa od rodičov, bárodencov, možno sa dostanem medzi ľudí, kde budem celkom sám, kým sa nespoznáme. Ale ja viem, že nikdy, nikdy neostanem celkom sám. Mám Priateľa, ktorého Ježišom volajú. Roznáte ho, však? Je to najvernejší Priateľ, ktorý bude so mnou všade a stále. I na najvyššom mieste lesa i v bazéne uprostred hurhaja mojich kamarátov i večer, keď sa stíšim k modlitbe-i vtedy bude pri

mne. On ma bude nosiť v náručí, keď mi bude najhoršie. Nikdy ma neopustí, nesklame! A to je základ!

Skúsme všetci spoločne spojení s naším verným Priateľom prežiť tieto prázdniny. Rozdávejme kdekoľvek len budeme úsmev, radosť, šťastie.

Otče, vďaka Ti, že si nám dal svojho Syna za Priateľa. Vďaka, že nikdy nie sme sami. Odpusť, ak si niekedy budeme myslieť, že všetko zvládneme i bez Teba. Nedovoľ, aby sme si slávu, víťazstvo, pripisovali na svoje konto.

Všetko len na Tvoju slávu, Otče!

+ + + + +

Keď...

Keď i vo zmätku, čo kol teba vládne,
máš hlavu pevnú, hoc ťa výsmech žne,
keď veríš sebe, odmietaný chladne,
neobvinujúc duše nepravé;

keď sniť vieš a snom sa nepoddávať,
keď myslieť vieš, však rozumne i žiť,
a skromnosti vieš múdro prednosť dávať,
pred zvodmi slávy, pádu, nou sa kryť;

keď čakať vieš a neochabnúť pritom,
súť klamaný však nezronený lžou,
keď nenávisť plá, cudzia tvojim citom,
čnosť, dobro, nie sú ti slov prázdnu hrou;

keď nezúfaš, hoc šluapu pravdu tvoju,
šabliari lstivý v blata nítky brud,
keď tvoje dielo tratí pevnosť svoju,
a v znoji ho zas musíš dvíhať z hrúd;

keď všetkých výhier zisky hojné
na kocku jedinú vieš postaviť,
stráť nestrašia ťa víťaziace tône,
hoc o šťastie zas musíš zápasit;

keď prinútiť vieš srdce, čuvy, žily,
by museli vo vernej službe stáť,
hoc by im hneď už unikali sily,
kým už len vôľa velie: Vytrvať!

keď hrdý si, hoc priateľíš sa s davom
a nespyšnieš, bárs s kráľmi obcuješ,
keď nehu, drsnosť znesieš rovným právom
a všetkým patriac sebe patíš tiež;

keď využiť vieš zmysel každej chvíle
stať sa závodník, tak svet ti patrí už
so všetkým, čo je na nom cenné, milé,
však úacej, ver, je syn môj, že si muž!

Rudyard

Prel. : V. Roy

Č Í T A L I S T E ? ? ?

Ak nie, prečítajte si...

Corrie ten Boom: Ú T O Č I Š T E

Zhruba 400 stránová malá knižočka je autentickým svedectvom Corrie, ktorej so svojou rodinou prežila obdobie nacistickej tyranie v Holandsku. Dokazuje veľkú Božiu lásku, ktorá sa prejavuje všade, či v príjemnom prostredí medzi priateľmi, alebo medzi hrôzami koncentračného tábora.

Blehy! To už bolo príliš veľa.

- "Betsie, to nie je možné, aby Boh chcel odo mňa vďačnosť za blehy!"

- "Ďakujte za každých okolností", citovala. "Nehoverí sa v radostných okolnostiach - blehy sú súčasťou tohto miesta, kde nás Boh postavil."

A tak sme stáli medzi plošinami a ďakovali za blehy. Ale vtedy som bola presvedčená, že Betsie sa mýli.

Jean Dubois: Á N O , P A N E . . .

Kniha, vydaná Slovenským ústavom Cyrila a Metoda v Ríme r. 1969 je prvým zväzkom série **K e n e i l v ž i v o t e**. Obsahuje mnoho povzbudivých častí najmä pre oblasť laického apoštolátu, evenjelizácie a charitatívnej činnosti. V poslednej časti je v plnom znení uverejnený **Bekrét o apoštoláte laikov**.

Láska dáva zo svojho. A kladie vždy na oltár. Nie na kupecký stôl. Láska neobchoduje. Nedáva preto, aby sa jej dar vrátil, i keď len vo forme chvály alebo vďacky späť, a viazala niekoho ako puto k darecovi. Láska sa nehádže ako la-sa, aby ulovila pre seba... Ani tak, ako bumerang, aby získala zase lásku. Láska savystreluje k cieľu a-ko šíp, ktorý sa nevracia...

Ak náhodou stretnete niektorú z týchto knižiek, prečítajte si ju, stojí to za to. Dúfame, že sa vám budú páčiť, nám sa páčili. Ba, ak by ste si chceli niektorú počas prázdnin prečítať, môžeme vám ich postupne poskytovať. A ak ste aj vy čítali nejakú peknú knihu, napíšte nám, aby ste sa so svojimi dojmami podelili aj s ostatnými.

+++++

J E N E S K R O M N É C H V Á L I Ť S A S K R O M N O S Ť O U !

+++++

DŮŠOK SMIECHU NA ROZLŮČKU

Táňa podarovala svojmu chlapcovi dve kravaty. Nasledujúci deň prišiel jej Pavlo v jednej z kravát.

- To som si hneď mohla myslieť, že sa ti tá druhá nebude páčiť.

+++

OZNAM v jednom denníku:

Hľadám útulnú konzervu. Najlepšie na patentný uzáver. Zn.: Janko Hraško.

+++++

Redakcia "Plátku" srdečne blahoželá, veľa zdravia, šťastia a Božieho požehnania želá všetkým PAVLOM, LACOM, PETOM, BEATÁM, PATRÍCIÁM, ANNÁM a všetkým ostatným oslávencom.

HURÁ PRÁZDNINY!!!!!!